

Zonnekruid (*Helenium*)

In deze rubriek wordt om de maand een (vaste) plant voorgesteld die het meer dan waard is om een plekje in de imkertuin te krijgen.

Zonnekruid is een plant die waarschijnlijk beter bij haar Latijnse dan haar Nederlandse naam bekend is. De helenium is een wat ouderwetse tuinplant die ook in grootmoederstijd al populair was. Ze behoort tot de familie van de Asteraceae (*Compositae*) en is dus een samengesteldbloemige. Vroeger was het een wat moeilijk toe te passen plant, vanwege de hoogte tot twee meter en haar hardgele kleur. Tegenwoordig is er een groot assortiment cultivars dat heel goed toepasbaar is in de border.

Uiterlijk

De helenium is een stevige vaste plant met licht behaarde, lancetvormige bladeren. De lange stelen zijn licht gevleugeld. De bloemhoofdjes bestaan uit een licht afgeplatte bol met daarom heen iets afhanginge lintbloempjes. De kleur van de bloemen varieert, afhankelijk van de cultivar, van geel tot bruinrood. Ook in hoogte is er variatie: van 75 tot 150 cm. De bloeitijd loopt van juli tot ver in september.

Helenium is een rijke bron van zowel stuifmeel als nectar.

Herkomst

Vrijwel alle heleniums die in de handel verkrijgbaar zijn, zijn ontstaan uit kruisingen met o.a. *Helenium autumnale*. Deze plant groeit oorspronkelijk in Noord-Amerika. Ze stelt weinig eisen aan de grond als het maar niet al te droog is. In de volle zon voelt deze plant zich op haar best.

Vermeerderen

Heleniums laten zich op verschillende manieren vermeerderen. De meest voor de hand liggende manier is om de plant in het voorjaar, als ze weer begint uit te lopen, te scheuren. Het kan ook leuk zijn om eens te proberen om de plant te zaaien. Dit kan het beste gebeuren in februari/maart in een verwarmd (15°C) kasje. Het verrassende zit hem erin dat de zaailingen er iets anders uit kunnen zien dan de moederplant. De plant laat zich ook stekken, maar dit is wat omslachtiger om te doen.

Toepassing

Door haar kleur en hoogte lieten heleniums zich vroeger ook al moeilijk combineren met andere planten, maar toch werden ze veel in borders gebruikt. Tegenwoordig is er een grotere variatie in kleur en hoogte beschikbaar, maar toch blijft het een beetje moeilijk om de plant een goed plekje te geven. Vooral de hogere soorten hebben burens nodig die de lange stengels een beetje aan het oog onttrekken. Het mooiste laat ze zich vergezellen met andere nazomerbloeiërs, zoals *Rudbeckia fulgida* en *Eupatorium*.

Bijwaarde

Helenium mag zich verheugen in een druk bijen- en hommelvezoek. Het is een rijke bron van zowel stuifmeel als nectar. Het zijn vooral de honingbijen die deze plant bezoeken. Vlinders worden er maar weinig op gezien. Misschien dat de kleur ze wat afschrikt.

Bijzonderheden

Van de helenium zijn geen geneeskrachtige eigenschappen bekend. Dit hoeft voor de imker echter geen bezwaar te zijn, want het zien van zo'n druk bevlogen plant verschaft hem of haar ongetwijfeld een goed gevoel.